

PROP DE VOSALTRES

Estar a prop dels altres

«**P**rop de vosaltres» és el lema que vaig escollir al principi de la meua arribada a la diòcesi per agrupar els comentaris o glosses de cada diumenge. He de confessar que em vaig deixar ajudar per algun col·laborador, que em va oferir altres possibilitats d'elecció. Però, em va captivar aquesta expressió de «Prop de vosaltres», perquè en certa manera resumeix el sentir de la meua vida i del meu ministeri, i també el desig de fer realitat el que expressa.

Més d'una vegada he estat temptat d'explicar l'elecció d'aquest lema. I, per pudor o per temor a futurs incompliments, he desistit de fer-ho. Potser, també, per desconèixer les persones que, al principi, tenia al voltant i rebien de manera cordial un desconegut pastor de la seva diòcesi. No volia pecar d'excessiva ingenuïtat ni d'un pretès mestratge o exemplaritat en el tracte. Ara mateix, després de dos anys d'exercici en aquesta responsabilitat eclesial i amb la mirada posada en tants rostres, després de tantes converses privades, d'homilies o intervencions públiques, de presència en actes de festes religioses i populars, m'atreveixo a manifestar els meus sentiments de proximitat

envers tots vosaltres. Amb aquest breu comentari, vull exigir-me humilitat i sinceritat.

Tot ésser humà té necessitat o li agrada tenir a prop persones que tinguin cura d'ell, l'eduquin o l'acompanyin. Passa, com és natural, en la infància i en l'adolescència. Però també, en nivells diferents, en la maduresa de la vida, bé perquè s'han perdut les forces o perquè una malaltia ha inhabilitat part de l'organisme o, simplement, perquè els anys no perdonen...

I no em refereixo només a les atencions corporals. En determinats moments de la nostra existència necessitem algú que tingui cura de nosaltres. Parlo de persones adultes i en la se-

va plenitud de facultats. Dono un pas més, parlo de persones amb una profunda convicció d'ajuda al pròxim, de cristians que, per seguir el mandat de Jesucrist, fan de la caritat el seu fonamental estendard... I l'últim pas, parlo de ministres, de servidors del Poble de Déu que volen viure amb coherència cristiana i predicar amb alegria la proximitat del Senyor cap a totes les persones del món.

Aquesta proximitat és la que, per la meua responsabilitat pastoral, em sento obligat a posar en pràctica en tots els moments de la meua vida. Vull reproduir l'actitud de Jesús cap als altres. Tinc en els evangelis massa mostres de la seva proximitat física, de la seva comprensió cap a l'altre

en les seves múltiples circumstàncies, de la seva acceptació global del pròxim, de la seva oferta de perdó, de la seva misericòrdia vers els més necessitats de ser escoltats i atesos.

Desitjo ser a prop vostre, per conèixer les vostres habilitats, interessos i preocupacions diàries. També, per a comprendre millor les vostres idees i projectes vitals, i així poder participar dels vostres millors sentiments d'ajuda mútua. Per reconèixer les vostres limitacions i caigudes, i també per advertir i eradicar els arguments que a vegades ens construïm per separar o enfrontar persones i comunitats. Per aprendre dels vostres modals, de les vostres emocions i de les vostres actituds. En definitiva, per intercanviar sentiments i oferir amb lleialtat els meus, que voldrien ser sempre els de Crist.

Desitjo ser a prop dels sacerdots, col·laboradors del ministeri episcopal, dels membres de la Vida Consagrada, per participar dels seus carismes, i també de tots els laics, per animar la seva vida compromesa amb l'Església i el món en què viuen.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trenta anys del Centre Obert Pare Palau

Trenta anys de servei als infants i joves en risc de vulnerabilitat. Trenta anys d'atenció a les famílies en situació precària. Dues iniciatives que van néixer al si del grup de Càritas del Santuari-Parròquia de Santa Teresina de Lleida. És la fe caminant al costat dels febles.

El Casal Pare Palau inicià la seva tasca l'any 1987. Vuit anys després esdevingué Centre Obert Pare Palau. I ara prendrà la denominació de Servei d'atenció diürna Pare Palau. Entremig, trenta anys de canvis continus arollant nens, integrant voluntaris, renovant el grup d'educadors socials, convívint en la diversitat. I oferint sempre un ca lliu d'integració, de respecte i d'estimació.

La tarda vespre del dissabte 11 de novembre, es va retre homenatge a tots els qui van participar en aquest servei social al llarg de tants d'anys. La Junta directiva actual, els educadors, els nens, les famílies, els voluntaris, tots van ser presents en aquest acte commemoratiu. Una sèrie de parlaments breus van destacar tot el que es fa i tot el que encara es pot fer. I amb un segell ben definit: l'humanisme evangèlic.

I vam acabar donant gràcies a Déu amb l'Eucaristia de 2/4 de 8 del vespre. Va ser la millor manera de cloure aquesta diada. Amb una certesa: Déu continua silenciosament donant suport i empena a tots els qui s'hi dediquen.

CERCA DE VOSOTROS

Estar cerca de los demás

«Prop de vosaltres» es el lema que escogí al principi de mi llegada a la diòcesis para agrupar los comentarios o glosas de cada domingo. He de confesar que me dejé ayudar por algún colaborador, que me ofreció al mismo tiempo otras posibilidades de elección. Me cautivó esta expresión porque, en cierto modo, resume el sentir de mi vida y de mi ministerio, y también el deseo de hacer realidad lo que expresa.

Más de una vez he estado tentado en explicar la elección de este lema. Y, por pudor o por temor a futuros incumplimientos, he desistido de hacerlo. Quizás también por desconocer a las personas que, en un principio, tenía alrededor y que recibían de modo cordial a un desconocido pastor de su diócesis. No quería pecar de excesiva ingenuidad ni de una pretendida maestría o ejemplaridad en el trato. Ahora mismo, después de dos años de ejercicio en esta responsabilidad eclesial y con la mirada puesta en tantos rostros, después de tantas conversaciones privadas, de homilias, intervenciones públicas, de presencia en actos de fiestas religiosas y populares, me atrevo a manifestar mis sentimientos de cercanía para con todos. Con este breve comentario, quiero exigirme humildad y sinceridad.

Todo ser humano tiene necesidad o le gusta tener cerca a personas que le cuiden, eduquen o acompañen. Ocurre, como es natural, en la infancia y en la adolescencia. También, en niveles distintos, en la madurez de la vida, porque se han perdido las fuerzas, una enfermedad ha inhabilitado parte del organismo o porque, simplemente, los años no perdonan...

No me refiero sólo a las atenciones corporales. En determinados momentos de nuestra existencia necesitamos de alguien que nos cuide. Pero, en este caso, hablo de personas adultas, en plenitud de facultades. Doy un paso más, hablo de personas con una profunda convicción de ayuda al otro. Hablo de cristianos que, por seguir el mandato de Jesucristo, hacen de la caridad su fundamental estandarte. Y el último paso, hablo de ministros, servidores del Pueblo de Dios, que desean vivir con coherencia cristiana y predicar con alegría la cercanía que ha mostrado el Señor hacia todas las personas del mundo.

Esa cercanía es la que, por mi responsabilidad pastoral, me siento obligado a poner en práctica en todos los momentos de mi vida. Quiero reproducir la actitud de Jesús hacia los demás. Tengo en los evangelios una muestra de demasiados ejemplos de su cercanía física, de su comprensión hacia el otro en sus múltiples circunstancias, de su aceptación global del próximo, de su oferta de perdón, y de su misericordia con quienes muestran más necesidad de ser escuchados y atendidos.

Deseo estar cerca de vosotros para conocer vuestras habilidades, intereses y preocupaciones diarias. También, para comprender mejor vuestras ideas y proyectos vitales, y así poder participar de vuestros mejores sentimientos de ayuda mutua. Para reconocer vuestras limitaciones y caídas, y también para advertir y erradicar los argumentos que a veces nos construimos para separar o enfrentar a personas y comunidades. Para aprender de vuestros modales, de vuestras emociones y de vuestras actitudes. En definitiva, para poder intercambiar sentimientos y ofrecer con lealtad los míos, que quisieran ser siempre los de Cristo.

Deseo estar cerca de los sacerdotes, colaboradores del ministerio episcopal, de los miembros de la Vida Consagrada, para participar de sus carismas, y también de todos los laicos, para animar su vida comprometida con la Iglesia y el mundo en el que viven.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Pregària per les vocacions a la Parròquia de Sant Llorenç

La Parròquia de Sant Llorenç va acollir, el passat 12 de novembre, l'Hora de Pregària per les Vocacions. Hi van assistir 150 fidels, entre ells diversos sacerdots, religiosos, així com un bon nombre de seglars de totes les parròquies de la ciutat. Tots van pregar ferventment per l'increment de les vocacions sacerdotals i religioses a les nostres terres. La cerimònia va estar presidida pel nostre bisbe Salvador, acompanyat del seu rector Mn. Francesc Xavier Jausset. També hi va assistir el delegat de Vocacions, Mn. Joaquín V. Blas. Precisament, la delegació de Pastoral Vocacional va preparar aquesta Hora Santa.

Al començament de la pregària es va exposar el Santíssim, i després es va llegir un text bíblic. Van haver-hi estones de silenci per a l'oració, alternades per la música de l'orgue.

La pregària va acabar amb la benedicció solemne i la reserva del Santíssim Sagrament.

«La celebració del sí», professió perpètua del germà marista Pere Castanyé

El diumenge 12 de novembre, el Gmà. Pere Castanyé va fer la seva professió perpètua com a germà marista a la Parròquia de Sant Pau, al barri de la Mariola de Lleida. Allà és on viu, amb la comunitat de germans, i on porta a terme la seva missió dia a dia, compromès amb els projectes socioeducatius que els maristes duen a terme a la capital del Segrià.

La celebració va ser entranyable, senzilla, participativa i alegre, amb l'esperit de família característic. En Pere va estar acompanyat per un munt d'amics, familiars, companys de feina i germans de la congregació. Van venir de molts llocs de Catalunya, especialment d'allà on va compartir part del seu camí com a germà marista al llarg dels anys. El ger-

mà provincial de l'Hermitage, el Gmà. Pere Ferré, va acollir els vots emesos en nom del Gmà. Ernesto Sánchez, nou superior general.

Es van succeir paraules sencers d'agraïment i d'encoratjament. Paraules d'alegria, emotives i plenes d'esperança. El desig que la vida del Gmà. Pere Castanyé continuï sent un testimoni profètic

dels valors de l'Evangeli en el món; per a una societat assedegada de gestos de generositat i d'entrega; gestos que ens apropin a la justícia global i que ens anunciïn que el Regne de Déu ja és aquí. La comunitat marista va estar de festa. Els maristes, germans i laics, tenen un bon motiu d'agraïment pel que es va celebrar al barri de la Mariola.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

fe» (20 d'octubre).

@Pontifex: «Portem la flama de l'amor de Crist a la humanitat que tant necessita autèntica felicitat i pau» (20 d'octubre).

@Pontifex: «L'Església és viva de debò si és maternal, missionera i surt a trobar l'altre» (22 d'octubre).

@Pontifex: «Treballem tots alhora per promoure la pau entre els pobles i garantir el respecte dels drets humans» (24 d'octubre).

Campanya nadalenca de recollida d'aliments

El Voluntariat Vicencià ha iniciat un altre any la seva campanya nadalenca de recollida d'aliments. En una carta tramesa sol·liciten la nostra ajuda perquè aquest Nadal sigui un Nadal per a tots. La transcrivim:

«Benvolguts col·laboradors, s'acosta Nadal, Crist neix per a tots i ve a curar la desesperança en aquest món en què vivim; s'incrementen les formes de la tristesa i la solitud, necessitem testimonis d'esperança i de veritable alegria. Estem cridats a compartir el nostre temps, els nostres béns i les nostres qualitats amb els altres.

El voluntariat de la Parròquia de Sant Andreu us necessita per poder continuar ajudant i acom-

panyant els més necessitats del centre històric de la nostra ciutat.

Les 150 famílies derivades pels Serveis Socials de l'Ajuntament esperen de nosaltres que l'alegria del Nadal ompli els seus cors. Per això, us sol·licitem especialment els aliments d'una caducitat llarga: oli, sucre, llegums cuits, conserves, tomata tritura-

da, llet, xocolata, Cola-Cao, cafè, torrons, neules, aliments infantils, bolquers i productes d'higiene. Una part dels aliments, en forma de lots, els repartirem els dies 21 i 22 de desembre, i la resta d'aliments al llarg de l'any.

La recollida d'aquests aliments serà del dia 14 al 20 de desembre. A fi d'organitzar l'esmentada recollida, ens posarem en contacte uns dies abans amb tots vostès.

Amb la participació de tots fem realitat la solidaritat, la gra-tuitat i la igualtat.

Moltes gràcies i Bon Nadal.»

Assumpta Costafreda

Presidenta del Voluntariat

Jesús Farré

Responsable de la Campanya

Càritas explica els drets dels infants a l'escola Enric Farreny

El passat 13 de novembre i com a introducció a l'activitat d'Aprenentatge Servei, els infants ajudem als infants, la comissió Joves en Valor de Càritas Diocesana de Lleida va fer una xerrada sobre els drets dels infants als alumnes de cinquè i sisè de primària de l'escola Enric Farreny. La sessió va estar molt animada i participativa, descobrint entre tots els drets dels infants i els deures que s'hi corresponen. Entre tots i totes vam arribar a la conclusió que ningú és massa jove per ajudar els altres. Els nois i noies de cinquè i sisè van fer preguntes molt adients sobre els programes i serveis de Càritas Diocesana de Lleida, mostrant-se molt interessats.

Per això, els alumnes es proposen organitzar una campanya de recollida de roba per als nadons que no tenen roba adequada per als primers mesos de la seva vida.

La campanya es durà a terme entre els mesos de desembre i gener.

REFLEXIONS

800 anys de presència franciscana a Terra Santa

Els pelegrins que viatgin a Terra Santa aquest any, es trobaran a cada santuari custodiat pels franciscans, una gran pancarta anunciant els 800 anys de presència franciscana a Terra Santa.

Aquesta presència es remunta als orígens de l'Orde. Fundada per sant Francesc el 1209, ben aviat s'obrí a l'evangelització. En el Capítol General de 1217, l'Orde es dividí en províncies i nasqué la província de Terra Santa amb les regions de la Mediterrània oriental: Palestina, Egipte, Grècia, Xipre, Síria, Turquia...

Aquell mateix any, dos frares franciscans arriben a Sant Joan d'Acre (Israel). Dos anys després (1219-1220), hi pelegrinà el mateix sant Francesc on romangué uns mesos i visità, a més, Síria i Egipte. D'aquell temps és la famosa visita al soldà Melek-el-Kamel. Aquest quedà corprès de la bonhomia i senzillesa de Francesc i redactà un salvaconduït permetent als «frares de la corda» viatjar sense estorbs per tot el país.

Quan l'any 1291 els musulmans conquereixen la ciutat de Sant Joan d'Acre, acaba el regne dels Creuats a Terra Santa. Els cristians foren oficialment proscrits. Però els franciscans hi continuaren presents. L'any 1322 tenen el seu primer convent a Jerusalem, a l'indret del Cenacle.

Aquesta presència quedà consolidada quan l'any 1342 el papa Clement VI, amb la butlla *Gratias agimus* confia als franciscans la custòdia i recuperació dels Sants Llocs. Amb aquest encàrrec, la província de Terra Santa ha esdevingut la perla de les missions franciscanes.

L'activitat apostòlica a Terra Santa, durant molts anys en territori i ambients hostils, s'ha segellat amb més de 2.000 frares morts a causa de la fe.

Actualment, la Custòdia treballa a Israel, Palestina, Jordània, Síria, Líban, Egipte i les illes de Xipre i Roda i compta amb uns 300 frares procedents de més de 40 nacions diferents.

Les seves activitats inclouen, a més de custodiar i restaurar els Sants Llocs, acollir els pelegrins, atendre pastoralment les seves parròquies i donar el màxim suport als seus fidels. Perquè, de fet, la major riquesa de la Custòdia Franciscana a Terra Santa són els fidels cristians als quals atenen. Enhorabona per aquests 800 anys de servei generós.

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

► Diumenge, 10 de desembre:

—A les 12 h, Eucaristia a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe.
—A les 18 h, recés d'Advent a la Catedral.

► **Dilluns, 11 de desembre.** Visita Pastoral a la UP de la Parròquia del Carmen i Sant Joan. Del dia 11 al 17.

► **Dimarts, 12 de desembre.** A les 20 h, Eucaristia de les Cases Regionals, presidida pel Sr. Bisbe, a la Parròquia de Sant Joan.

► **Dijous, 14 de desembre.** A les 19.30 h, conferència: «La biologia del cos», a càrrec de Josep Pifarré, a l'IREL.

► **Dissabte, 16 de desembre.** A les 10.45 h, celebració de Nadal pels voluntaris de Càritas i després missa a Sant Llorenç.

► **Diumenge, 17 de desembre.** A les 12 h, Missa a la Catedral i benedicció dels jesuïtes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispaní, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilista, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiní); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia

(s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasí, bisbe i mr.

15. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. □ *Urgell i St.*

Feliu de Llobregat: Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a. 10-11 / Sl: Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jo 1,6-8.19-28]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

Diumenge II d'Advent

COMENTARI

«Consoleu el meu poble», diu el Senyor

Déu Pare (aprox. 1510-1517) de Cima da Conegliano. Institut Courtauld d'Art de la Universitat de Londres (Regne Unit)

L'anònim profeta del 2n Isaïes anuncia el consol de Déu que culmina amb el retorn a la pàtria dels desterrats.

La primera exigència per a consolar és l'amor: *Parleu amorosament a Jerusalem*. Només amb amor es pot viure l'encàrrec diví de consolar els afligits de tota mena.

La segona és la veritat: *Digueu-li que ha estat perdonada la seva culpa*. Havia hagut culpa i ha hagut perdó de Déu. Consolar amb engany és estafar. La consciència de pecat ens fa demanar perdó i ens mou a conversió.

En el desert on no hi ha camins aplaneu-li el camí al Senyor. Molts obstacles barren el pas al Senyor que vol venir. *Alcem les fondalades de les mancances* (justícia i solidaritat) i *abaixem les muntanyes dels excessos* (egoisme i hedonisme). Només llavors de debò apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom.

Amb esperança caminem sempre cercant d'aprofitar les gràcies que Déu ens regala. *Ell és pacient amb nosaltres perquè no vol que ningú es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se*. La paciència de Déu crea noves oportunitats de conversió. Però no sabem fins quan.

Comença l'evangeli «de» Jesús, el Messies, Fill de Déu: l'evangelista ens presentarà l'autèntica i definitiva Bona Notícia (=Evangeli) que Jesús «anuncia» i «és»; la predica i la personifica. Per acollir-la de debò ens cal aplanar-li el camí.

Joan el Baptista és el profeta missatger que li prepara el camí. El seu testimoni és privilegiat: *anaven a buscar-lo de tot arreu. Es preguntaven si Joan no fora potser el Messies* (Lc 3,15).

Joan testimonia que Jesús és més poderós, i a més qualifica el seu baptisme de conversió com un baptisme només amb aigua mentre que Jesús us batejarà amb l'Esperit Sant. Sense oblidar que els batejats en Crist amb l'Esperit Sant hem d'esforçar-nos per conformar la nostra vida a la identitat rebuda en el Baptisme.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

► Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepreensibles.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—. Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

► Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación. Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos»./ La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.*

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

► Lectura de la segunda carta de san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No olvidéis una cosa, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados, y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas las cosas se van a disolver de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en la que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienzo del Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: «Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos»»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».